

Adgang til Akkord og dermed til højere Fortjeneste. Den laveste Løn, der betales til Svende, der ikke har Adgang til Akkord, er 190 Ø. i Timen, hvilken Løn C. (Arbejdsgiveren) i længere Tid har betalt til andre Svende. C. har senere antaget en Svend, P., til 200 Ø. i Timen og S. er ogsaa (20. Oktober 1920) antaget til 190 Ø. i Timen. Inspektoratet godkendte Ydelsen af Understøttelse for Tiden 9. til 20. December.

6. To Snekkere vægrede sig i Januar 1921 ved at fortsætte Arbejdet hos deres Arbejdsgiver, en Tømrermester, der kun vilde give dem 178 Ø., medens de tidligere havde haft 188 Ø. i Timen. Mesteren: „Jeg havde i November Maaned et Stykke Arbejde, der nødvendigvis skulde fremmes, og maatte jeg i den Anledning antage et Par Svende til, og da de af deres Fagforening var dikteret ikke at gaa i Arbejde under 188 Ø. i Timen, medens mine egne Svende kun fik 178 Ø., maatte jeg ogsaa forhøje disses Løn til 188, hvilket jeg vedblev at betale dem indtil Jul“. Kassen: Arbejdet var Tømrerarbejde, og den overenskomstmæssige Løn herfor er 188 Ø. Mesteren: Der var Tale om Fabrikation til Lager af Havemøbler, Stiger, Hjulbøre og lignende.

Inspektoratet fandt ikke at kunne anerkende Understøttelsesretten for de to Medlemmer. Man forelagde Sagen for Nævnet, der var enigt heri, for et Flertals Vedkommende med den Begrundelse, at hvis Medlemmerne har haft en overenskomstmæssig Ret til 188 Ø., har der foreligget et Overgreb fra Arbejdsgiverens Side, der retteligt burde have været gjort til Genstand for fagretslig Behandling.)

7. Arbejdsgiverforeningen meddelte i Januar 1921, at et Medlem, Frk. M. J., havde nægtet at tage Arbejde. Fagets Minimalløn var 92 Ø. for Kvinder; det paagældende Firma betalte 125 Ø. pr. Time til dets øvrige dygtige og mere betroede Arbejdskere; det bød Frk. J. 115 Ø. med Udsigt til Forhøjelse. Kassen: Medlemmet har sidst og i over 6 Maaneder haft en Løn af 125 Ø. (dette er bekræftet af vedkommende Arbejdsgiver).

Inspektoratet: Understøttelsesretten i Tilslutning til Arbejdsvægningen kan ikke anerkendes.

8. Ved Indberetning fra Arbejdsanvisningsdirektoratet meddeltes, at to Medlemmer, A. og B., havde vægret sig ved at gaa i Arbejde paa Grund af et Lønspørgsmaal; der blev tilbudt A. 112 Kr. pr. Uge, B. 110 Kr. pr. Uge. Kassen: Da Firmaet gentagne Gange har forsøgt at trykke de i Faget gældende Lønninger ved kollektivt at afvise den anviste Arbejdskraft, og da Afdelingsformanden — trods den betydelige Nedsættelse i A.'s Løn — dog har formaaet A. til at opgive sin Vægning, men ikke har kunnet faa Arbejdsforholdet knyttet, fordi Firmaet har faaet anden Arbejdskraft, menes A. at være berettiget til Understøttelse. A. opgiver hidtil at have staaet paa en Løn af 118 Kr. pr. Uge, B. har i det sidste halve Aar haft dels 107 Kr., dels 113 Kr. ugentlig.

Inspektoratet anerkendte Understøttelsesretten for A., men ikke for B.